

אם לא נמצא ידה די שה ולקחה שתי תורמים או שניinci בביinci יוננה אחד לעולה ואחד לחטא וכפר עליה הכהן וטורה (יב, ח)

הנה משמע בלשון הכתוב שהעיקר תלוי באשה אם היא עשירה או ענייה, לכוארה זה צריךelial דהא תנן במותני (נוגעים יד, יב) מביא אדם על ידי בנו על ידי בתו על ידי עבדו ושפחתו קרבן עני וכו', ר' יהודה אומר אף על ידי אשתו מביא קרבן עשיר וכן כל קרבן שהוא חייבת, ופירש שם הרא"ש וכן כל קרבן שהוא חייבת כגן דליה זיבחה וסוטה חייב הבעל להביא על אשתו.

וכך שבינו להדייא בגם' (נדירים לה, ב) "זאת תורה היולדת" בין פחתה בין שוטה, שכן אדם מביא קרבן על אשתו שוטה. וכן פסק הרמב"ם (שагות, ז) כל קרבנותה שהאשה חייבת בעלה מביא על ידיה, אם היה עני מביא קרבן עני ואם היה עשיר מביא על ידיה קרבן עשיר וכו', הרי שאין זה תלוי בה דוקא ואיך תלה זאת הכתוב בה "אם לא נמצא ידה וגוי".

ואפשר לומר דהנה בטעם הדבר מודיע מביא קרבן עשיר בעוד אשתו ואילו بعد בנו ובתו מביא קרבן עני, כתוב הרמב"ם בפי המשניות (נוגעים שם) אולם אשתו להיותה כמוותו, הנה לא יקריב בעבורה אלא קרבן עשיר לפי שהוא כגופו. ובתו"ט על משנה זו פי' שהוא משום שכך כתוב לה "אחריות דאית ליר עלי מן קדמת דנא" והוא כולל גם הקרבנות שמניםוואין ואילך, ע"ש. לפי זה לא קשה DAMNUM בלשון הכתוב הוטל עליה באמ לא תשיג "ידה", אך כיון שאשתו כגופו או שנתחייב לה, שפיר יכול הבעל להביא בעבורה.

אר עדיין צריך להבין איך שייר "אם לא נמצא ידה", שימושו שלפעמים היא ענייה ויש שהיא עשירה, הרי כל מה שקنته אשה קנה בעלה (נזיר כד, ב), וא"כ היא בגדר ענייה תמיד, וכי"ב כתוב הר"ן (נדירים שם) אדם מביא קרבן עשיר על אשתו שע"פ שככל אשה שיש לה בעל לא הויא עשרה שהרי כל מה שקنته אשה קנה בעלה אפ"ה כיון שבעליה עשיר מביא בשבילה קרבן עשיר בקרבנותה שהיא בעולה ויורד לפיו שהבעל חייב בקרבות אשתו, וכ"כ שם הרא"ש.

לכן נראה לומר, דברמת אם יש לה בעל אז הבעל מביא בשבילה אר משמת ח"ו הרי זה תלוי בהשגת ידה, ולכן הפסיק הכתוב ב"זאת תורה היולדת" לפני "אם לא נמצא ידה וגוי", למדנו שהבעל מביא בשבייל אשתו גם بلا דעתה, ואח"כ כתיב "אם לא נמצא ידה" היו כשבעליה אינם מביא בעבורה ודעת משומם שמת ח"ו, רק אז תלוי דבר זה אם היא ענייה או עשירה.

מקור: דברי שאול